

Pimeydestä valoon,
ryysyistä rikkauksiin

Saku Lemola

© 2019 Saku Lemola

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-801-787-5

SISÄLLYS

1. Esipuhe
2. Taistelu elämään
3. Nitkumuuri
4. Hengellinen minä
5. Lyhyet ajatukset
6. Kiitos

LUKIJALLE

Toivon että tekstit avaavat näkökulmia ja ajatuksia, pohdintaa tai mitä vain elämän eri näkökohdista ja sen kulusta erilaisine polkuineen. Jokaisen elämä on tärkeä, oli se millainen tahansa.

ESIPUHE

Saku tässä terve!

Elämäni poluilla on ollut karikkoja sekä kiviä ja niille olen törmännyt ja astunut, mutta on ollut myös opettavaisia sekä kasvattavia kokemuksia. Olen ja voin olla se ihminen, joka olen tänä päivänä eli toisin sanoen suunta on muuttunut ja elämä kantaa. Vierelleni olen saanut valtavan yhä laajenevan ihmisjoukkion, ystäviä, kavereita, tovereita, perhettä, koska ihmistä ei ole tehty kulkemaan tai olemaan yksin. Askeleeni olivat raskaat ja aloinkin syventää niitä paperille, tunteja, tapahtumia, ajatuksia, kokemuksia ja nyt tähän teokseen ja toivon se antaisi lukijalleen jotakin, mitä vain tunteita, mietteitä, pohdintaa, apua. Ihmiset tarvitsevat toisiaan niin hyvinä kuin varsinkin huonoina aikoina. Ole hyvä, kiitos & anteeksi.

“Anna ja tarjoa Apua
älä tee siitä tabua”
--ihminen ihmiselle--

TAISTELU ELÄMÄÄN

Ekaluokkalainen 7 v. kello kadoksissa, lenkipolku.

Kello oli varmaan jo vaikka mitä, kun hän, tuo pieni juuri koulunsa aloittanut seitsenvuotias -poika harhaili lenkipolkua illan hämärtyessä ja mietti paljonko oli matkaa kotiin vielä, ehtisikö ajoissa koska kotiintuloaika oli määrätty, siispä hän päätti vilkaista kelloa ranteesta mutta mitä ihmettä se ei ollut ranteessa, apua poika ihmetteli missä se on. Paniikki meinasi iskeä kellon kadotuksen myötä. Sitten hän rauhoittui ja kokosi ajatuksensa miettien mihin se olisi voinut kadota ja kertasi päivän tapahtumia, yhtäkkiä tajuten olleensa ulkovaatteet päällä keittiössä pesemässä käsiään ja ottaneensa kellon ranteesta laittaen sen takkinsa taskuun ja nyt koittaessaan siellähän se oli. Jiihhuu, nyt poika näki ajan ja huomasi että se oli jo melkein kotiintuloaika mutta matkaa oli näin n. 200 metriä joten poika juosta pinkaisi kipinkapin kohti kotia ja ehti ajoissa, kellokaan ei kadonnut lopullisesti, kaikki siis hyvin.

SELVYYDEN VILAHDUS

Ainahan voisin jäädä makaamaan kotiin
enkä lähteä enää uusiin elämän sotiin
mutta nää asiat on saatava johonkin rotiin.
Toki saa oikeuksia vaatia,
elämän varalle suunnitelmia laatia
ja jostain ne pienet pennoset kaapia
ehkä vähän selkääkin raapia.
Pääasia on, että elän
ja pystyn itse pestä oman selän,
on tullut myös laaja perhe,
koska ohi on mennyt se viimeinen erhe.
Sisältä kumpuaa nyt enimmäkseen iloa
jota jakaa voi muillekin monta kiloa.
On kiva ihminen ihmisille olla
mut lähes päivittäin täytyy tarkistaa ja hoitaa polla
niin itsellä ja muillakin parempi olla.

OUKKIDOUKKI

Hei kuunteles tää juttu,
olitpa tuntematon tai tuttu
muuten pyörähtää päällä nuttu
ja leukaan loksahdaa pikku ruttu.
No ei sentään, mut älä pelkäämättä jätä
koska ei oo tän näköinen hätä
jos et oo täysin mätä.
Karista nyt jo ennakkoluulos,
kohta on ensipysähdys ABC- tuu ulos
ellei kuskil vikaa kuulos,
nyt relaa vähän pelaa
äläkä turhia kela.
Omaa nöyrää olotilaasi siinä jatka
niin tehdään rauhassa tää hengellinen yhteinen matka.
jos joku turhanpäiväisiä alkaa tivaa
pudotetaan päälle perinteiden limaa
ja osoitetaan tie takas himaa nostamaa rimaa.
Mikäs meillä on porukoissa olla
kunhan selvänä pysyy polla, kaikki on hyvin.
Jos sust tuntuu että täytyy huutaa niin huuda.
Mut älä viitti käyttää luutaa
ettei pää ala punottaa, punasena kuultaa.

Saku Lemola (1975) on Kymenlaaksosta Tampereelle kotiutunut lähihoitaja, ystävä ja runoilija. Esikoiskokoelma Pimeydestä valoon, ryysyistä rikkauksiin käsittelee ihmiselämää sen raadollisimmissa ja toisaalta toiveikkaimmissa hetkissä.

Autenttinen teos on koottu noin kymmenen vuoden ajalta. Kokoelmallaan Lemola toivoo herättävänsä tunteita, ajatuksia, kysymyksiä ja keskustelua. Teos on puhallettu henkiin tekijänsä kokemusten myötä.

Aina on jotakin, minkä vuoksi jatkaa eteenpäin.